

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Miluše Doškové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě proti nečinnosti žalované ve věci žádosti o poskytnutí informací, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 4. 2019, č. j. 30 A 282/2018-121,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Plzni domáhal ochrany proti nečinnosti žalované (konkrétně Věznice Kynšperk nad Ohří). Požadoval mimo jiné, aby krajský soud uložil žalované povinnost zjednat nápravu při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 20. 6. 2018 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a povinnost vydat rozhodnutí ve věci.

[2] Krajský soud v Plzni v záhlaví označeným usnesením ze dne 25. 4. 2019 postoupil věc Městskému soudu v Praze.

[3] Proti tomuto usnesení podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost datovanou dnem 20. 5. 2019. Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval otázkou včasnosti podané kasační stížnosti.

II. Posouzení včasnosti kasační stížnosti

[4] Zásilku, jejímž obsahem byla (spolu s dalšími podáními stěžovatele) i kasační stížnost v nyní projednávané věci, Nejvyšší správní soud obdržel dne 30. 5. 2019. Podle

obsahu spisu krajského soudu bylo napadené usnesení stěžovateli doručeno v pondělí dne 13. 5. 2019, dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy uplynula v pondělí dne 27. 5. 2019. Otisk razítka na obálce zásilky je nicméně nečitelný, toliko na zadní straně se nachází razítko ze dne 29. 5. 2019, není však zřejmé, zda se jedná o razítko pošty nebo věznice. Z obálky tedy nelze s jistotou určit, kdy byla zásilka stěžovatelem předána k poštovní přepravě.

[5] Obdobnou situaci, v níž se taktéž jednalo o obálku s velmi nejasným otiskem poštovního razítka, ze kterého nebyl zřejmý den podání zásilky pošty, se Nejvyšší správní soud zabýval například v rozsudku ze dne 25. 11. 2015, č. j. 2 As 231/2015 - 33. Dospěl k závěru, že v takovém případě „bylo na místě, aby [krajský] soud obstaral tvrzení žalobkyně (jejího zástupce) o dni podání zásilky k poštovní přepravě a to porovnal se skutečnostmi zřejmými ze spisu a následně vyhodnotil.“ Nejvyšší správní soud obdobným způsobem postupoval v nyní projednávané věci. Přípisem ze dne 8. 7. 2019 vyzval stěžovatele, aby soudu sdělil datum předání zásilky k poštovní přepravě. S ohledem na skutečnost, že zásilka byla odesílána z Věznice Ostrov nad Ohří, v níž stěžovatel aktuálně vykonává trest odnětí svobody, soud rovněž přípisem ze dne 8. 7. 2019 požádal ředitele této věznice o sdělení praxe při odesílání pošty vězňů a v případě, že věznice eviduje datum předání zásilky k poštovní přepravě, o sdělení tohoto data.

[6] Ředitel Věznice Ostrov nad Ohří soudu sdělil, že při přijímání a odesílání korespondence odsouzenými je postupováno podle § 17 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, a § 24 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody. Obecná praxe je taková, že pošta odsouzených k odeslání je vychovatelem přebírána a vyřizována při příchodu do zaměstnání. Následně v průběhu dopoledne je předána k odeslání na podatelnu věznice. Pracovnice podatelny odváží každý pracovní den korespondenci za celou věznici na poštovní úřad. Ředitel věznice dále uvedl, že v tomto konkrétním případě nebylo vychovatelem postupováno v souladu s § 24 odst. 6 vyhlášky č. 345/1999 Sb. a podání odsouzeného, o němž mu nebylo známo, že obsahuje opravný prostředek (viz § 17 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., podle něhož je kontrola korespondence mezi odsouzeným a státními orgány České republiky nepřipustná), nebylo opatřeno prezenčním razítkem věznice. Listovní zásilka však byla opatřena datumovkou s datem převzetí k přepravě (odsouzený odesílal uvedenou korespondenci obvykle, bez požadavku na to, aby mu zaměstnanec potvrdil převzetí podání). Razítko, resp. datum na zadní straně zásilky (29. 5. 2019), je tedy razítko skutečného převzetí vychovatelem a ještě ten den bylo předáno věznicí (dle výše zmíněného postupu) k odeslání cestou poštovního úřadu. Tato skutečnost koresponduje i se záznamem ve Vězeňském informačním systému Vězeňské služby ČR, který učinil vychovatel dne 29. 5. 2019, kde je uvedeno datum převzetí zmíněného dopisu v 6:45 hodin. Kopii záznamu z informačního systému ředitel věznice připojil ke svému sdělení. Zásilka byla odeslána obvykle, tudíž jejich odeslání nebylo dále podatelnou věznice evidováno. Obvyčné zásilky neeviduje ani Česká pošta.

[7] Stěžovatel na výzvu soudu ke sdělení data předání zásilky k poštovní přepravě reagoval tak, že soudu opětovně zaslal kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení. K otázce data předání původní zásilky za účelem poštovní přepravy se nijak

nevyjádřil. Skutečnosti sdělené ředitelem Věznice Ostrov nad Ohří, jehož přípis spolu se záznamem z informačního systému Vězeňské služby ČR soud stěžovateli přeposlal, stěžovatel však nijak nerozporoval.

[8] Nejvyšší správní soud má tedy na základě skutečností sdělených ředitelem věznice a informací vyplývajících ze záznamu z informačního systému Vězeňské služby ČR za nesporné, že zásilka, jejímž obsahem byla projednávaná kasační stížnost, byla stěžovatelem předána za účelem jejího doručení Nejvyššímu správnímu soudu k poštovní přepravě dne 29. 5. 2019. Jelikož napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 13. 5. 2019 a dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula v pondělí dne 27. 5. 2019, kasační stížnost je opožděná. Skutečnost, že stěžovatel v průběhu lhůty pro podání kasační stížnosti pobýval ve věznici, nemá sama o sobě na běh této lhůty vliv (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2005, č. j. 1 Azs 127/2004 - 43, č. 1250/2007 Sb. NSS).

III. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[9] S ohledem na předeslané Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu